

[Jens Thomsen.]

stres Ændringsforslag; jeg anser dog Fordelingsgrundlaget deri for at være mindre heldigt, jeg vilde hellere have alle Grovfoderenhederne talt op gennem Mælkeproduktionen. Men der er jo flere Penge i Venstres Forslag end i Regeringens, og af den Grund kunde vi tænke os at stemme for det.

Det ærede Medlem Hr. Kyed udtalte om vore Ændringsforslag, at han ikke kunde tage Stilling til dem, fordi de var kastet ind ad Døren, umiddelbart før Forhandlingen begyndte her. I denne Forbindelse skal jeg oplyse det ærede Medlem om, at vore Ændringsforslag vistnok blev omdelt samtidig med selve Betænkningen, saa jeg synes nok, at den Bebrejdelse, det ærede Medlem her fremsætter, er ganske ubegrundet. Naar det ærede Medlem anker over, at vore Ændringsforslag ikke er underbygget, vidner det jo kun om, at det ærede Medlem ikke har gennemlæst Bemærkningerne til de foreslaaede Ændringer. Der er foretaget Beregninger over det hele undtagen med Hensyn til Valutaattester, og det er min Tro, at disse Valutaattester kan udbringes med ca. 25 pCt. Avance, men at opstille en Beregning synes jeg vilde være noget farligt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var jo noget uenig med Ministeren om de gældende Mælkepriser her i København og i andre Byer, og det var derfor rart, om den højtærede Minister vilde efterkomme det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Opfordring om at fremsætte autentiske Oplysninger, som vi kan bygge paa.

Oluf Pedersen: Om daarlige Lovforslags hurtige Fremme har det jo vist sig at Rigsdagen staar samlet. Om Regeringens Forslag har jeg udtalt mig ved første Behandling; vi ved jo, at det gaar ud paa en kunstig Prisforhøjelse og Statstilskud, og vi ved, at Hjælpen er ordnet saadan, at den ydes i Forhold til Produktionen, altsaa mest til de større Landbrug, at Ordningen ligesom de tidligere Ordninger er til Fordel for de store Brug. Ordningerne for Landbruget er jo, som den fynske Husmand skrev i en ledende Artikel, resulteret i, at Forrentningsprocenten for de større Brug er blevet adskilligt bedre end for de mindre Landbrug. Hvis man undersøger, hvordan den nu foreslaaede Ordning vil virke for den enkelte Landmand, vil det visé sig, at en Husmand, hvis han bruger Smør, ingen Fortjeneste faar; hvis det drejer sig om en Godsejer, i hvis Familiehusholdning der bruges Smør, og han kunde tænke sig at refundere Folkeholdet Mer-

udgiften ved at spise Smør, vilde det visé sig, at der heller ikke for ham blev en eneste Smule Fortjeneste. Dette Lovforslag skal jo redde Landbruget, og derfor skal vi nu have gennemført det, inden vi rejser hjem. Betydningen af det fik jeg bekræftet af et Medlem her i Tinget, som for sit Vedkommende hjemme anvender 2½ kg Smør om Ugen. Smørret bliver nu 60 Øre dyrere pr. kg, det vil sige, at han faar 1 Kr. 50 Øre mere i Udgift om Ugen. For 52 Uger bliver det 78 Kr. i Merudgift. Han har 10 Køer, og han kan regne med en Merindtægt paa 10 Kr. pr. Ko, altsaa 100 Kr. Det vil sige, at vedkommende Gaardmand faar en Fortjeneste paa 22 Kr. om Aaret, og saa er han selvfølgelig reddet ud af Landbrugs-krisen, det er der vel ingen, der tvivler om.

Det er altsaa saadan, at Lovforslagets Virkning baade for Husmanden og Gaardmanden og Godsejeren er afhængig af, at han bruger Margarine i Husholdningen og ikke Smør, og paa den Baggrund ser det underligt ud, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen vil staa op her og fortælle, at Margarine ikke er til at spise, o. s. v.; for hvis hans Standsfæller vil lytte til det og som Følge deraf ikke anvende Margarine i Husholdningen, saa gaar jo Fortjenesten væk ved hele Regeringens store Landbrugsplan.

Dette Forslag er, som den højtærede Landbrugsminister var inde paa, Planøkonomi. Planøkonomi bestaar jo i, at man paa den ene Side prøver paa at forhøje Prisen og forhøje Produktionen, og paa den anden Side fordyrer Varerne for Forbrugerne, det vil sige mindsker Forbruget. Og Produktionen og mindsk Forbruget, saa har man Statsplanøkonomi. Det er den Slags, man er saa glad for! Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var meget fortørnet over, at jeg kalder saadan noget for taabeligt. Efter hans Opfattelse er det aabenbart forstandigt at lave den Slags.

Vi har set, at der her i Danmark har været en Udvikling over til Anvendelse af mere Smør, en Stigning paa 70 pCt. i Løbet af 6 Aar. Saa vidt jeg kan skønne, stoppes denne Udvikling. Selv Det konservative Folkeparti, der ellers er Tilhængere af Ordninger, hævder jo i Betænkningen, at Værdien af den Ordning, som Regeringen foreslaar, maa anses for at være tvivlsom.

Regeringspartiets Ændringsforslag, der gaar ud paa, at der skal gives Tilskud til Mælk, vil jeg ikke anbefale at man modsætter sig, men det forekommer mig, at Lovforslaget, selv om den Ændring gen-